

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetae Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs CVII. Confitemini Domino, quoniam &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

Ob scelera attritos, pauci cùm tunc superessent,
Respexit miserans pro bonitate sua.
Ipse Iehoua memor Tharida cum semine pacti,
Fœderis acciperet cum facili aure preces.
Vnde fuere illis conuerso corde benigni,
Carcere qui captos detinuerè prius.
Nos serua, Deus ò noster, nos eripe, sparsos
Collige ab exiliis, eripe & hoste tuos.
Laudibus vt meritis tua nomina sancta colamus,
Notior & fiat gloria ubiq; tua.
Perpetuo Deus Israël celebretur honore,
Qui probat hoc fido pectore, dicat: Amen.

PSALMVS CVII.

Confitemini Domino, quoniam &c.
GRata Deo, populi, componite carmina vestro,
Mitis vt est etenim, sic sine fine bonus.
Hoc dicant Domini erepti virtute potentis,
Quos dextra asseruit vindice vincla leuans.
Quos sibi collegit cuncta è regione vocatos,
Quatuor è mundi, sole notante, plagis.
Qui velut errantes, loca per deserta, bidentes,
Hospitii inueniunt nullibi tecta sui.

Quicq;

Quiq³ fame atq³ siti languentes destituuntur
Viribus, & querunt, qua recreentur, opem.
Hi querula ad Dominū clamātes voce benignum
Omnibus erepti hoc sunt miserante malis.
Duxit eos, & iter rectum monstravit, ad urbem,
Qua figant sedes, tuta habitacula, suas.
Hi dicant merito, pro tanto munere, grates,
Pro tam mirificis, qua dat ubiq³, bonis.
Quod reficit potu sitientes corporis artus,
Et dapibus recreat languida membra fame.
In tenebris alii & densa caligine tristes,
Corpora sunt quorum carcere clausa, latent.
Propterea quòd sancta Dei praecepta superbi,
Et positas leges non habuere ratas.
Idcirco arumnis Deus horum corda fatigat,
Vt querant hominum, nec ferat ullus, opem.
Sed quādo implorāt, cruce ad ima premente, Ieho-
Optatam miseris sub cruce mittit opem. (uam,
Tristibus & tenebris depulsis, luce serena,
Liberat ex caeco carcere membra trahens.
Hi meritas dicant tanto pro munere grates,
Laudantes Domini facta benigna Dei.
Carceris aratas subito qui frangere valuas,

Ee

Ferrae

Ferratos vectes qui remouere solet.
Sunt alii stolidi, & vitiorum mole grauati,
Qui scelerum pœnas, ut meruere, ferunt.
Quando cibos omnes fastidit venter eorum,
Lethiferi morbi est nausea quando comes.
Hi simul ad Dominum clamantes ore precantur,
Ægrotis medicam fert miserator opem.
Languida viuifico sanans his corpora verbo,
Ne morbi ad stygias vi rapiantur aquas.
Hi dignas referant pro tanto munere grates,
Atq; redemptori carmina leta canant.
Sacrificentiq; Deo laudem & libamina, ad aras,
Et celebrent hymnis hæc bona tanta piis.
Sunt, mare cœrûleum qui findere nauibus audet,
Velaq; dant ventis, dulcis amore lucri.
Hi miranda opera in Ponto spectantq; profundo
Monstraq; terrifica quæ mare mole secant.
Precipiente Deo, ut confundant aquora venti,
Qui mare fluctu agum tollere ad astra solent.
Cû modo summa petit puppis, modo fertur ad ima,
Nec vitæ nautis spes reliqua vlla manet.
Cû titubant illi, vino velut ebrinus hausto,
Consilii expertes deficiente animo.

Hos

Hos tamen in tanto discrimine vota ferentes
Audiit, oppressos eripuitq; Deus.
Fluctibus & ventis tempestatumq; procellis
Sic domitis, maris ut poneret unda minas.
Ut mox tranquillo veherentur in aequore leti,
Et caperent patria littora tuta sua.
Hi dicant grates hac pro bonitate Jehouæ,
Atq; opera ipsius perpetue laude vehant.
Eius & in celebri cantent præconia cætu,
Sitq; in consilio laus ea nota senum.
Sunt alii, rapido quorum regio arida ab æstu
Non præbet scatebris fontis & amnis aquas.
Frugiferumq; solum sterilescit puluere sicco,
Ob malè, qua insipiens incola, facta, patrat.
Cumq; iterum his Dominus concedit flumina lar-
Et bibulis terram fontibus ipse rigat. (ga,
Quando fame præbet vexatis fertilis arui
Commoda, ut utiliter tecta domusq; struant.
Tunc & agros colere, & vites plantare iuuabit
Annuaq; ex illis lucra referre domum.
Tunc Deus aspirans sobolem feliciter auget,
Armentisq; beat, multiplicatq; greges.
En mala perpeffos, sub sauis mille tyrannis,

Ferre humeris doctos pondera dura suis.
Dum contempta iacent primatum sceptrâ, nec illi,
Quò se conferrent, tutum habuere locum.
Hos Deus arumnis pressos sic erigit, arces
Ut teneant, sobolem multiplicentq; suam.
Hæc pia gens cernens verè latabitur: omnis
Impietas sua dum contrahet ora dolens.
Quis sapiens erit? hæc qui sic obseruet, ut inde
Perspiciat, quàm sint facta benigna Dei.

PSALMVS CVIII.

Paratum cor meum, Deus, &c.

IN noua fert animo festiuam cantica linguam:
O igitur citharæ & nabla canora sonent.
Manè nouo in populis grates tibi carmine dicam,
Gentibus in cunctis laude ferère noua.
Nam tua transcendit spaciosum gratia cælum,
Exuperat nubes & tua sancta fides.
Te Deus exalta transcendens nubila cæli,
In terris vigeat gloria summa tua.
Vt tibi dilecti redimantur carcere duro,
Me, Deus, exaudi, me tua dextra leuet.
Est Deus ex adytis mihi dulcia verba locutus:

Sorte